

RACHAEL JOHNS

Hüljatud peigmees

Südametemurdja on tagasi...

Rachael Johns
Jilted
2014

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.
Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.
See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Evelin Piip
Korrektor Inna Viires

© 2012, 2014 by Rachael Johns
© 2015 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M09299815
ISBN 978-9949-25-808-6

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest www.ersen.ee .

*Vanaemale ja (tagantjärele mälestades) vanaisale,
kes olid tegelikult elus kangelanna ja kangelane*

Tänuavaldused

Mu *sügavaim* tänu Haylee Keransile ja Harlequini Austraalia tiimile, kes nägid käsikirjas „Hüljatud peigmees” midagi erilist ja otsustasid selle avaldada – te viisite mu unistuse ellu. Ja samuti Aden Rolfe’ile, erakordsele toimetajale, kes näib teadvat, mida ma mõtlen ja kuidas öelda seda veel paremini kui ma ise.

Kõigile mu sulesemudele, kes pole ainult kolleegid, vaid ka head sõbrad. Eriti järgmistele inimestele, kes lugesid ja arvustasid romaani „Hüljatud peigmees”, enne kui see sai lõpliku lihvi: Bec Sampson, Cathryn Hein, Jackie Ashenden, Melissa Smith ja Joanne Dannon.

Mittekirjutavatele, kuid sama imetlusväärsetele sõpradele Peta Sattlerile ja Penny Bruce’ile – te olete vahvad. Tänan teid, et ka teile läks „Hüljatud peigmees” südamesse.

Raamat on Austraalias juba ilmunud, aga Ameerikas avaldamise eest võlgnen osaliselt tänu muinasjutulisele retsensendile Christi Snow’le firmast Smitten with Reading, kes luges „Hüljatud peigmeest” kohe pärast selle ilmumist, retsenseeris seda ning meilis siis USA Harlequini tiimile, et ka ameeriklased peaksid saama

võimaluse seda lugeda. Tänan teid, Christi, et läksite kaugemale raamaturetsensendi ülesandeist. Jään alati teie tänuvõlglasteks.

Suur tänu ka mu agendile Helen Breitweiserile, kes liitus meie meeskonnaga pärast seda, kui sai romaani käsikirja Austraalia armastusromaanide autorite konverentsil. Helen luges käsikirja lennukis Ameerikasse tagasisõidu ajal ja nuttis nii palju, et stjuardess küsis, kas tal on midagi viga. Sellest ajast peale on ta mind toetanud ja ma olen talle selle eest tohutult tänulik.

Lõpuks tänan oma paljukannatanud perekonda: ema, Craigi ja poisse. Te tegite mulle suurepärase kingituse aja näol... andsite aega kirjutada, toimetada, unistada. Ilma teie toeta poleks mul olnud võimalik kirjutada ja ma *armastan* teid selle eest.

Kooperatiivkaupluses, Hope Junction,
Lääne-Austraalia. Laupäeval kell 9.30

Täna. See on tõsi. Ma tõesti ei tea. Arvatavasti tuleb ta Perthist bussiga. Kuigi ta on ju nii suur kuulsus, võib-olla tellis ta endale reaktiivlennuki. Aga närv on sel naisel kõva, selles olen teiega täiesti nõus.

Oo, tere, proua Willet. Kas täna hommikul ainult õunu? Jah, ma just lobisesin sellest Lindaga. Lausa imelik, et uudis ei ole täna ajalehe West esiküljel, ma arvan, et ta on tähtsam kui peaminister, kes avab regionaalhaigla. Teil on täiesti õigus, sest see toimub siin. Väikelinn, kauge kolgas. Oojaa, aga kui nad teaksid tõde, kui nad vaid teaksid, mis ta süia seljataha jättis. Koolis ajas ta alati nina püsti, keegi meist ei uskunud, kui nad käima hakkasid. Ja kui siis, te ju teate...

Mina? Ma oleksin andnud oma hingeõnnistuse selle poisiga abiellumise eest. Me kõik oleksime. Oeh... kui räägid ilusast hundist...

Kohvikus Kohviaeg Käes, Hope Junction,
Lääne-Austraalia. Laupäeval kell 9.45

Nagu harilikult, Sherry, tänan, aga tehke täna veidi kangem. Mu närvid vajavad seda. Kas te pole kuulnudki? Ilmselt reaktiivlennukiga. Tšarterlend. Te ju teate, et mina ei kuula igasuguseid kõlakaid, aga ta

toob kaasa oma piloodi. Voodikaaslane, vaevu üle kahekümne, aga igati traksis. Vähemalt on mulle nii räägitud. Kui minu arvamust küsite, siis peab poiss olema õige pilkupüüdev, et meie Flynniga võrdlust välja kannatada. Te ütlete, et peaaegu igal laupäeval? Kindlasti on mees täna hommikul veidi pabinas. Äkki pakute talle tasuta tüki oma kuulsat šokolaadikooki ja olete südamlik kuulaja. Te olete ju veel vallaline, eks ole, kallid?

Postkontori ees, Hope Junction,
Lääne-Austraalia. Laupäeval kell 10

Vabandust, mul pole aega siia vestlema jääda. Pean kohvikusse tagasi minema. Ma ootan Flynnit – ta võtab poest ajalehe ja tuleb siis hilist hommikueinet sööma. Nii teevad paljud jalgpallurid, ma söödan neil enne mängu kõhu korralikult täis. Kas te arvate, et ta tuleb veel? Teil on õigus, ta ehk hoiab veidi varju. Võib-olla ei mängigi täna. Flynn ei ripu mineviku küljes, aga ema ütleb alati, et see on vaid fassaad. Mehed ei ole nii tugevad kui meie; nad ei saa niisugusest hoobist kergelt üle. Vean kihla, et ta mõtleb ikka veel Elliest. Raske oleks ka mitte mõelda, kui tüdrukuku kena näolapp igal õhtul telekast vastu vaatab. Oeh, miks te nõnda tegite?

Oo, tere, Flynn.

Juuksurisalongis Hairlicious, Hope Junction,
Lääne-Austraalia. Laupäeval kell 10.10

Muidugi kuulsin ma sellest eile; juuksureile räägitakse igasuguseid asju. See jahmataks teid; vahel läheb see koormavaks. Jah, ma tegin kunagi Elliele soengu. Omavahel öeldes on ta juuksed päris õhukesed ja haprad. Üheksandas telekanalis peavad olema head juuksurid ja meikijad. Mulle ka mitte, ma olen alati arvanud, et ta on liiga kõhetu, isegi anorektiline. Mureseb liiga palju oma välimuse pärast, arvan ma.

